

EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 2.12.2015
COM(2015) 593 final

2015/0272 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

romuajoneuvoista annetun direktiivin 2000/53/EY, paristoista ja akuista sekä käytetyistä paristoista ja akuista annetun direktiivin 2006/66/EY ja sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta annetun direktiivin 2012/19/EU muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

{SWD(2015) 259 final}

{SWD(2015) 260 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

1.1 Yleinen tausta

Unionin talous menettää tällä hetkellä merkittäviä määriä jätevirrassa olevia potentiaalisia uusioraaka-aineita. Euroopan unionissa syntyi vuonna 2013 noin 2,5 miljardia tonnia jätettä. Tästä määrästä 1,6 miljardia tonnia ei käytetty uudelleen tai kierrätetty, joten ne poistuivat Euroopan talouden kierrosta. Arvioiden mukaan vuonna 2013 olisi voitu kierrättää tai käyttää uudelleen vielä 600 miljoonaa tonnia jätettä. Esimerkiksi unionissa syntyneestä yhdyskuntajätteestä kierrätettiin vain 43 prosenttia – loput sijoitettiin kaatopaikalle (31 prosenttia) ja poltettiin (26 prosenttia). Unionilta jää näin käyttämättä merkittäviä mahdollisuuksia parantaa resurssitehokkuutta ja laajentaa kiertotaloutta.

Jätehuollossa on unionin jäsenvaltioiden välillä suuria eroja. Esimerkiksi vuonna 2011 kuusi jäsenvaltiota sijoitti vain alle kolme prosenttia yhdyskuntajätteestään kaatopaikalle. Sen sijaan 18 jäsenvaltiota sijoitti yli puolet yhdyskuntajätteestään kaatopaikalle ja osa jopa yli 90 prosenttia. Tätä epäsuhtaista tilannetta on käsiteltävä kiireellisesti.

Jätteistä annetun direktiivin 2008/98/EY¹, pakkauksista ja pakkausjätteistä annetun direktiivin 94/62/EY², kaatopaikoista annetun direktiivin 1999/31/EY³, romuajoneuvoista annetun direktiivin 2000/53/EY⁴, paristoista ja akuista sekä käytetystä paristoista ja akuista annetun direktiivin 2006/66/EY⁵ sekä sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta annetun direktiivin 2012/19/EU⁶ muuttamista koskevat ehdotukset ovat osa kiertotalouspakettia, johon sisältyy myös komission tiedonanto "Kierto kuntoon – Kiertotaloutta koskeva EU:n toimintasuunnitelma".

1.2 Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Viimeaikaiset suuntaukset osoittavat, että resurssitehokkuutta voidaan parantaa edelleen ja että siitä voidaan saada merkittäviä taloudellisia, sosiaalisia ja ympäristöhyötyjä. Jätteen muuntaminen resurssiksi on olennainen vaihe parannettaessa resurssitehokkuutta ja suljettaessa materiaalikiertoa.

EU:n jätelainsäädännön oikeudellisesti sitovien tavoitteiden asettaminen on ollut keskeisessä asemassa parannettaessa jätehuoltokäytäntöjä, edistettäessä kierrätysinnovaatioita, rajoitettaessa kaatopaikoille sijoittamista sekä kannustettaessa kuluttajia muuttamaan tottumuksiaan. Jätepolitiikan kehittämisestä voidaan saada merkittäviä hyötyjä: kestävä kasvu

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/98/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta (EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/62/EY, annettu 20 päivänä joulukuuta 1994, pakkauksista ja pakkausjätteistä (EYVL L 365, 31.12.1994, s. 10).

³ Neuvoston direktiivi 1999/31/EY, annettu 26 päivänä huhtikuuta 1999, kaatopaikoista (EYVL L 182, 16.7.1999, s. 1).

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/53/EY, annettu 18 päivänä syyskuuta 2000, romuajoneuvoista (EYVL L 269, 21.10.2000, s. 34–43).

⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/66/EY, annettu 6 päivänä syyskuuta 2006, paristoista ja akuista sekä käytetyistä paristoista ja akuista ja direktiivin 91/157/ETY kumoamisesta (EUVL L 266, 26.9.2006, s. 1–14).

⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/19/EU, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta (EUVL L 197, 24.7.2012, s. 38–71).

ja uudet työpaikat, kasvihuonekaasupäästöjen väheneminen, paremmista jätehuoltokäytänteistä saatavat suorat säästöt ja ympäristön parempi laatu.

Direktiivin 2008/98/EY muutosehdotuksella vastataan oikeudelliseen velvoitteeseen tarkastella uudelleen kyseisen direktiivin jätehuoltotavoitteita. Ehdotukset ovat osa kiertotalouspakettia, ja niillä muutetaan edellä mainittuja kuutta direktiiviä. Ne perustuvat osittain komission heinäkuussa 2014 tekemään ehdotukseen, joka vedettiin pois helmikuussa 2015. Ne ovat resurssitehokasta Eurooppaa koskevan etenemissuunnitelman⁷ ja seitsemännen ympäristöä koskevan toimintaohjelman⁸ mukaisia, koska niillä pannaan täysimääräisesti toimeen jätehierarkia⁹ kaikissa jäsenvaltioissa, pienennetään absoluuttista ja henkeä kohti mitattua jätteen syntymistä sekä varmistetaan korkealaatuinen kierrätys ja se, että kierrätettyä jätettä käytetään merkittävänä ja luotettavana raaka-aineen lähteenä unionissa. Ehdotuksilla edistetään myös EU:n raaka-ainealoitteen¹⁰ täytäntöönpanoa ja niissä käsitellään myös tarvetta ehkäistä elintarvikkejätteen syntymistä. Lisäksi näillä ehdotuksilla yksinkertaistetaan kaikkiin kuuteen direktiiviin sisältyviä raportointivaatimuksia.

2. KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINNIN TULOKSET

2.1 Tutkimukset

Ehdotuksissa ja niihin liittyvässä vaikutusten arvioinnissa arvioidaan EU:n jätelainsäädännön täytäntöönpanoon ja lisäkehittämiseen liittyviä teknisiä, sosioekonomisia ja kustannushyötynäkökohtia. Vaikutusten arviointia koskevassa täydennyksessä analysoidaan vaikutusten arvioinnissa yksilöityjen keskeisimpien toimintapoliittisten vaihtoehtojen muunnelmien mahdollisia vaikutuksia.

2.2 Sisäinen kuuleminen

Lainsäädäntöehdotusten valmistelua seurasi komissiossa vaikutusten arvioinnin ohjausryhmä, jossa oli edustajia komission eri yksiköistä (SG, ECFIN, GROW, CLIMA, JRC ja ESTAT).

2.3 Ulkoinen kuuleminen

Komissio laati alustavan luettelon käsiteltävistä asioista. Ensimmäiset tapaamiset keskeisten sidosryhmien kanssa käynnistyivät helmikuussa 2013. Kuulemisiin sovellettavien vähimmäisvaatimusten mukainen verkkokuuleminen käynnistettiin kesäkuussa 2013 ja saatiin päätökseen syyskuussa 2013. Kuulemisen yhteydessä toimitettiin 670 vastausta, joista käyvät ilmi laaja yleinen huoli EU:n jätehuollon tilasta ja EU:n toimiin suunnatut suuret odotukset. Jäsenvaltioille järjestettiin erityiset kuulemiset kesäkuussa ja syyskuussa 2015 sekä laajempi kiertotaloutta koskeva kuuleminen.

2.4 Vaikutusten arviointi

Heinäkuussa 2014 hyväksytyn ehdotuksen¹¹ kanssa samanaikaisesti julkaistiin vaikutustenarviointikertomus ja sen tiivistelmä. Vaikutusten arvioinnissa, joka on edelleen pätevä analyttinen pohja tarkistetuille lainsäädäntöehdotuksille, arvioidaan EU:n jätehuollon

⁷ KOM(2011) 571.

⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1386/2013/EU, annettu 20 päivänä marraskuuta 2013, vuoteen 2020 ulottuvasta yleisestä unionin ympäristöalan toimintaohjelmasta ”Hyvä elämä maapallon resurssien rajoissa” (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 171).

⁹ Jätehierarkiassa asetetaan etusijalle jätteen syntymisen ehkäiseminen ja sen jälkeen uudelleenkäyttö ja kierrätys ennen hyödyntämistä energiana ja loppukäsittelyä, johon sisältyvät sekä kaatopaikalle sijoittaminen ja polttaminen ilman hyödyntämistä energiana.

¹⁰ KOM(2008) 699 ja COM(2014) 297.

¹¹ COM(2014) 397.

parantamisen eri vaihtoehtojen ympäristö-, sosiaalisia ja taloudellisia vaikutuksia. Siinä tarkastellaan erilaisia tavoitetasoja ja niitä verrataan ”perusskenaarioon”. Tarkoituksena on selvittää, mitkä ovat parhaat välineet ja tavoitteet kustannusten minimoimiseksi ja hyötyjen maksimoimiseksi.

Komission vaikutustenarviointilautakunta antoi vaikutustenarvioinnista myönteisen lausunnon 8. huhtikuuta 2014 ja teki joitakin suosituksia sen viimeistelyä varten. Lautakunta pyysi selventämään ongelmanmäärittelyä ja uusien keskipitkän aikavälin tavoitteiden tarvetta, vahvistamaan kaatopaikalle sijoittamista koskevaa kieltoa tukevia perusteita toissijaisuuden ja suhteellisuuden näkökulmasta sekä selostamaan yksityiskohtaisemmin, miten jäsenvaltioiden erot jätehuollon tasossa otetaan ehdotuksessa huomioon.

Vaikutusten arvioinnin mukaan vaihtoehtojen yhdistelmästä saadaan seuraavat hyödyt:

- hallinnollinen taakka pienenee erityisesti pienillä laitoksilla ja yrityksillä, täytäntöönpano yksinkertaistuu ja paranee muun muassa siksi, että tavoitteet ovat tarkoituksenmukaisia;
- uusia työpaikkoja syntyy – vuoteen 2035 mennessä on mahdollisuus luoda yli 170 000 suoraa työpaikkaa, joista suurinta osaa ei voida siirtää EU:n ulkopuolelle;
- kasvihuonekaasupäästöt vähenevät – vuosina 2015–2035 on mahdollista välttää yli 600 miljoonan hiilidioksiditonnin päästöt;
- EU:n jätehuolto- ja kierrätysalojen kilpailukyky paranee, myönteisiä vaikutuksia EU:n valmistusalueelle (parempi laajennettu tuottajan vastuu, raaka-aineiden saantiin liittyvät riskit vähenevät);
- uusioraaka-aineita palautuu EU:n talouteen, mikä puolestaan vähentää EU:n riippuvuutta raaka-aineiden tuonnista.

Yhdessä lainsäädäntöehdotuksen kanssa annettiin vaikutusten arviointia täydentävä analyttinen muistio. Muistiossa analysoitiin useita muita vaihtoehtoja ja niiden muunnelmia, jotta kunkin jäsenvaltion erilaiset lähtökohdat voidaan ottaa huomioon.

3. EHDOTUKSEEN LIITTYVÄT OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

3.1 Ehdotetun toimen lyhyt kuvaus

EU:n jätelainsäädännön muutosehdotusten tärkeimmät osatekijät ovat:

- määritelmien yhdenmukaistaminen;
- yhdyskuntajätteen uudelleenkäyttöön valmistelua ja kierrätystä koskevien tavoitteiden tiukentaminen 65 prosenttiin vuoteen 2030 mennessä;
- pakkausjätteen uudelleenkäyttöön valmistelua ja kierrätystä koskevien tavoitteiden tiukentaminen ja tavoitepaketin yksinkertaistaminen;
- yhdyskuntajätteen kaatopaikalle sijoittamisen vaiheittainen rajoittaminen kymmeneen prosenttiin vuoteen 2030 mennessä;
- sivutuotteita ja jätteeksi luokittelun päättymistä koskevan oikeuskehyksen yhdenmukaistaminen ja yksinkertaistaminen;
- uudet toimenpiteet jätteen, myös elintarvikejätteen, syntymisen estämiseksi ja uudelleenkäytön edistämiseksi;
- laajennetun tuottajan vastuun vähimmäistoimintaedellytysten käyttöönotto;

- varhaisvaroitussjärjestelmän käyttöönotto kierrätystavoitteiden noudattamisen seuraamiseksi;
- raportointivaatimusten yksinkertaistaminen ja selkeyttäminen;
- säädösten mukauttaminen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 290 ja 291 artiklaan, jotka koskevat delegoituja säädöksiä ja täytäntöönpanosäädöksiä.

3.2 Oikeusperusta ja oikeus toimia

Ehdotuksilla muutetaan kuutta direktiiviä, joissa säädetään eri jätetyyppien jätehuollosta. Direktiivin 2008/98/EY, direktiivin 1999/31/EY, direktiivin 2000/53/EY, direktiivin 2006/66/EY ja direktiivin 2012/19/EU muutosehdotukset perustuvat SEUT-sopimuksen 192 artiklan 1 kohtaan ja direktiivin 94/62/EYn muutosehdotus perustuu SEUT-sopimuksen 114 artiklaan.

Direktiivin 2008/98/EY 11 artiklan 2 kohdassa asetetaan tavoite, jonka mukaan vuoteen 2020 mennessä 50 prosenttia kotitalous- ja vastaavasta jätteestä on valmisteltava uudelleenkäyttöä varten tai kierrätettävä ja 70 prosenttia muusta kuin vaarallisesta rakennus- ja purkujätteestä on valmisteltava uudelleenkäyttöä varten tai kierrätettävä tai tästä määrästä on otettava muulla tavoin materiaali talteen. Mainitun direktiivin 11 artiklan 4 kohdan mukaan komission piti 31. joulukuuta 2014 mennessä tarkastella näitä tavoitteita niiden tiukentamiseksi tarvittaessa ja harkita niiden asettamista muille jätevirroille ottaen huomioon tavoitteiden asettamiseen liittyvät ympäristölle aiheutuvat sekä taloudelliset ja sosiaaliset vaikutukset. Direktiivin 9 artiklan c kohdan mukaan komission piti vuoden 2014 loppuun mennessä asettaa jätteen syntymisen ehkäisemistä sekä talouskasvun ja jätteen määrän välisen kytköksen purkua koskevat tavoitteet ja tarkistaa tarvittaessa 29 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja indikaattoreita. Lisäksi 37 artiklan 4 kohdan mukaan komission piti arvioida ensimmäisessä, 12. joulukuuta 2014 mennessä toimitettavassa raportissaan useita toimenpiteitä, mukaan lukien tiettyjä jätevirtoja koskevat tuottajan vastuujärjestelmät, tavoitteet, indikaattorit ja sellaiset kierrätykseen, materiaalien hyödyntämiseen ja energian talteenottoon liittyvät toimenpiteet jotka saattavat edistää 1 ja 4 artiklassa asetettujen tavoitteiden saavuttamista tehokkaammin.

Direktiivin 1999/31/EY 5 artiklan 2 kohdassa asetetaan kolme tavoitetta biohajoavan yhdyskuntajätteen ohjaamiselle pois kaatopaikoilta ja tiettyjen jätevirtojen kaatopaikoille sijoittamisen kieltämiselle. Jäsenvaltioiden on saavutettava viimeinen tavoite, joka koskee biohajoavan yhdyskuntajätteen ohjaamista pois kaatopaikoilta viimeistään 16. heinäkuuta 2016. Mainitun 5 artiklan 2 kohdan mukaan vaatimusta on tarkasteltava uudelleen ennen 16. heinäkuuta 2014 sen vahvistamiseksi tai muuttamiseksi, jotta voidaan taata ympäristönsuojelun korkea taso ottaen huomioon jäsenvaltioiden kahden edellisen tavoitteen saavuttamisessa saadut käytännön kokemukset.

Direktiivin 94/62/EY 6 artiklan 1 kohdassa asetetaan pakkausjätteen hyödyntämis- ja kierrätystavoitteet, jotka 6 artiklan 5 kohdan mukaan on vahvistettava viiden vuoden välein ottaen huomioon jäsenvaltioiden saama käytännön kokemus sekä tieteellisen tutkimuksen ja arviointitekniikkojen, kuten elinkaarianalyysien ja kustannus-hyötyanalyysien tulokset.

3.3 Toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaate

Ehdotukset noudattavat toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteita, joista määrätään Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa. Niissä rajoitutaan edellä mainittujen direktiivien muuttamiseen siten, että luodaan puitteet yhteisille tavoitteille ja jätetään tarkat toteutustavat jäsenvaltioiden päätettäväksi.

3.4 Selittävät asiakirjat

Komissio katsoo, että asiakirjat, joissa kuvataan jäsenvaltioiden toimenpiteitä direktiivien saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöään, ovat tarpeen direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä koskevien tietojen laadun parantamiseksi.

Jätelainsäädäntö saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä usein hyvin hajautetusti – jäsenvaltion hallinnollisesta rakenteesta riippuen alueellisella tai paikallisella tasolla – ja lukuisilla säädöksillä. Tästä syystä saattaessaan muutettuja direktiivejä osaksi kansallista lainsäädäntöään jäsenvaltioiden on mahdollisesti muutettava useita säädöksiä kansallisella, alueellisella tai paikallisella tasolla.

Ehdotuksilla muutetaan kuutta eri jätedirektiiviä, ja ne vaikuttavat merkittävään määrään oikeudellisesti sitovia vaatimuksia. Ehdotuksiin sisältyy muun muassa direktiivin 2008/98/EY, direktiivin 1999/31/EY ja direktiivin 94/62/EY tavoitteiden merkittävä muuttaminen sekä direktiivin 2000/53/EY, direktiivin 2006/66/EY ja direktiivin 2012/19/EU yksinkertaistaminen. Tällä merkittävällä jätelainsäädännön muuttamisella saattaa olla vaikutuksia useisiin kansallisiin säädöksiin.

Muutosdirektiiveissä asetetut tarkistettavat jätehuoltotavoitteet liittyvät toisiinsa. Ne olisi saatettava huolellisesti osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sisällytettävä myöhemmin kansallisiin jätehuoltojärjestelmiin.

Ehdotetut säännökset koskevat useita yksityisiä ja julkisia sidosryhmiä jäsenvaltioissa, ja niillä on merkittävä vaikutus jätehuoltojärjestelmien infrastruktuureihin tehtäviin tuleviin investointeihin. Uuden lainsäädännön täysimääräinen ja asianmukainen saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä on olennaista, jotta voidaan saavuttaa niihin sisältyvät tavoitteet (ihmisten terveyden ja ympäristön suojelu, resurssitehokkuuden parantaminen, sisämarkkinoiden toiminnan varmistaminen sekä kaupan esteiden ja kilpailun rajoitusten välttäminen EU:ssa).

Vaatus selittävien asiakirjojen toimittamisesta voi aiheuttaa ylimääräistä hallinnollista rasitetta joillekin jäsenvaltioille. Selittäviä asiakirjoja kuitenkin tarvitaan, jotta voidaan todentaa tehokkaasti, onko direktiivi saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä kokonaan ja asianmukaisesti, mikä taas on tärkeää edellä mainituista syistä. Käytettävissä ei ole muita tehokkaita todentamiskeinoja, joista aiheutuisi pienempi taakka. Lisäksi selittävien asiakirjojen avulla voidaan merkittävästi vähentää hallinnollista taakkaa, jota komissiolle aiheutuu vaatimustenmukaisuuden tarkkailusta. Jos selittäviä asiakirjoja ei käytettäisi, täytäntöönpanomenettelyiden valvonta kaikissa jäsenvaltioissa edellyttäisi huomattavia resursseja ja lukuisia yhteydenottoja kansallisten viranomaisten kanssa.

Edellä mainitun vuoksi on aiheellista pyytää jäsenvaltioita liittämään ilmoitukseen, joka koskee toimenpiteitä direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä, yksi tai useampi asiakirja, josta käy ilmi suhde EU:n jätelainsäädäntöä muuttavien direktiivien säännösten ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien välillä.

3.5 Säädösvallan ja täytäntöönpanovallan siirtäminen komissiolle

Komissiolle siirretty säädös- ja täytäntöönpanovalta sekä vastaavat menettelyt näiden säädösten hyväksymiseksi vahvistetaan direktiiviä 2008/98/EY koskevan ehdotuksen 1 artiklan 4, 5, 6, 9, 11, 14, 15, 18, 19, 21 ja 22 kohdassa, direktiiviä 94/62/EY koskevan ehdotuksen 1 artiklan 4, 6, 7, 9 ja 10 kohdassa, direktiiviä 1999/31/EY koskevan direktiivin 1 artiklan 6 ja 7 kohdassa ja direktiivejä 2000/53/EY ja 2012/19/EU koskevassa ehdotuksessa olevissa 1 ja 3 artiklan muuttamista koskevissa ehdotuksissa.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksilla ei ole vaikutusta Euroopan unionin talousarvioon, mistä syystä niiden liitteeksi ei ole laadittu rahoitus selvitystä, josta säädetään varainhoitoasetuksen (unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta 25 päivänä lokakuuta 2012 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012) 31 artiklassa.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

romuajoneuvoista annetun direktiivin 2000/53/EY, paristoista ja akuista sekä käytetyistä paristoista ja akuista annetun direktiivin 2006/66/EY ja sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta annetun direktiivin 2012/19/EU muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹²,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon¹³,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksiköstä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Unionin jätehuoltoa olisi parannettava ympäristön suojelemiseksi ja säilyttämiseksi sekä sen laadun parantamiseksi, ihmisten terveyden suojelemiseksi, luonnonvarojen harkitun ja järkevän käytön varmistamiseksi sekä kiertotalouden edistämiseksi.
- (2) Pienten laitosten ja yritysten sääntelyllisen rasitteen vähentämiseksi olisi yksinkertaistettava niitä koskevia lupa- ja rekisteröintivaatimuksia.
- (2) Jäsenvaltioiden joka kolmas vuosi laatimat täytäntöönpanokertomukset eivät ole osoittautuneet tehokkaaksi välineeksi säännösten noudattamisen todentamisessa ja asianmukaisen täytäntöönpanon varmistamisessa, vaan ne aiheuttavat tarpeettomia hallinnollisia toimia. Näin ollen on aiheellista kumota säännökset, jotka velvoittavat jäsenvaltiot laatimaan tällaisia kertomuksia, ja seurata sääntöjen noudattamista yksinomaan niiden tilastotietojen avulla, joita jäsenvaltiot toimittavat komissiolle vuosittain.
- (3) Jäsenvaltioiden toimittamat tilastotiedot ovat oleellinen osa komission suorittamaa jätelainsäädännön noudattamisen arviointia kaikissa jäsenvaltioissa. Tilastojen laatua ja luotettavuutta olisi parannettava ottamalla käyttöön yksi vastaanottopiste jätetiedolle, poistamalla tarpeettomat raportointivaatimukset, vertaamalla kansallisia raportointimenetelmiä sekä ottamalla käyttöön tiedon laadun tarkastuksia koskeva raportointi.

¹² EUVL C , , s . .

¹³ EUVL C , , s . .

- (4) Jätehuollon tilastotietojen raportoinnin luotettavuus on erittäin tärkeää tehokkaan täytöntöönpanon ja jäsenvaltioiden tasapuolisten toimintaedellytysten kannalta. Tästä syystä jäsenvaltioiden olisi jätelainsäädännössä vahvistettujen tavoitteiden noudattamista koskevia kertomuksia laatiessaan käytettävä uusinta komission ja kansallisten tilastotoimistojen kehittämää menetelmää.
- (5) Direktiivejä 2000/53/EY, 2006/66/EY ja 2012/19/EU olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti.
- (6) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman¹⁴ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, josta käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjää pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (7) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka on unionin jätehuollon parantaminen ja sen myötä ympäristön suojeleminen, säilyttäminen ja sen laadun parantumisen sekä luonnonvarojen harkittu ja järkevä käyttö, vaan se voidaan sen laajuuden tai vaikutusten takia saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiivin 2000/53/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivin 2000/53/EY 9 artikla seuraavasti:

1) Poistetaan 1 kohta;

2) Lisätään 1 a–1 d kohta seuraavasti:

”1 a. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle 7 artiklan 2 kohdan täytöntöönpanoa koskevat tiedot kultakin kalenterivuodelta. Niiden on toimitettava nämä tiedot sähköisesti 18 kuukauden kuluessa sen raportointivuoden päättymisestä, jolta tiedot on kerätty. Tiedot on toimitettava komission 1 d kohdan mukaisesti vahvistamassa muodossa. Ensimmäisen raportoinnin on katettava tiedot 1 päivän tammikuuta [vuosi, jona tämä direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä + 1 vuosi] ja 31 päivän joulukuuta [vuosi, jona tämä direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä + 1 vuosi] väliseltä ajalta.

1 b. Jäsenvaltioiden tämän artiklan mukaisesti toimittamiin tietoihin on liitettävä laaduntarkastusraportti.

1 c. Komissio tarkastelee tämän artiklan mukaisesti toimitettuja tietoja ja julkaisee tarkastelun tuloksista kertomuksen. Kyseisessä kertomuksessa arvioidaan tietojenkeruun järjestämistä, tietolähteitä ja jäsenvaltioissa käytettyjä menetelmiä sekä kyseisten tietojen täydellisyyttä, luotettavuutta, ajankohtaisuutta ja

¹⁴ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

johdonmukaisuutta. Arviointiin voi sisältyä erityisiä parannussuosituksia. Kertomus laaditaan kolmen vuoden välein.

1 d. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan malli 1 a kohdassa tarkoitettujen tietojen toimittamista varten. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti."

2 artikla

Direktiivin 2006/66/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2006/66/EY seuraavasti:

1) Poistetaan 22 artikla;

2) Muutetaan 23 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

"Komissio laatii vuoden 2016 loppuun mennessä kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta sekä sen vaikutuksista ympäristöön ja sisämarkkinoiden toimintaan."

b) Korvataan 2 kohdan johdantokappale seuraavasti:

"Komissio sisällyttää kertomukseensa arvion tämän direktiivin seuraavista näkökohdista:".

3 artikla

Direktiivin 2012/19/EU muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2012/19/EU seuraavasti:

1) Muutetaan 16 artikla seuraavasti:

a) Poistetaan 5 kohta;

b) Lisätään 5 a–5 d kohta seuraavasti:

"5 a. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle 16 artiklan 4 kohdan täytäntöönpanoa koskevat tiedot kultakin kalenterivuodelta. Niiden on toimitettava nämä tiedot sähköisesti 18 kuukauden kuluessa sen raportointivuoden päättymisestä, jolta tiedot on kerätty. Tiedot on toimitettava komission 5 d kohdan mukaisesti vahvistamassa muodossa. Ensimmäisen raportoinnin on katettava tiedot 1 päivän tammikuuta [vuosi, jona tämä direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä + 1 vuosi] ja 31 päivän joulukuuta [vuosi, jona tämä direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä + 1 vuosi] väliseltä ajalta.

5 b. Jäsenvaltioiden tämän artiklan mukaisesti toimittamiin tietoihin on liitettävä laaduntarkastusraportti.

5 c. Komissio tarkastelee tämän artiklan mukaisesti toimitettuja tietoja ja julkaisee tarkastelun tuloksista kertomuksen. Kyseinen kertomus kattaa arvioinnin tietojenkeruun järjestämisestä, tietolähteistä ja jäsenvaltioissa käytetyistä menetelmistä sekä kyseisten tietojen täydellisyydestä, luotettavuudesta, ajankohtaisuudesta ja johdonmukaisuudesta. Arviointiin voi sisältyä erityisiä parannussuosituksia. Kertomus laaditaan kolmen vuoden välein.

5 d. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan malli 5 a kohdassa tarkoitettujen tietojen toimittamista varten. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen."

(2) Korvataan 21 artikla seuraavasti:

”21 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa direktiivin 2008/98/EY 39 artiklalla perustettu komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011(*) tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.
3. Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi, ja sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13)."

4 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään [*kahdeksantoista kuukauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta*]. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.
2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

5 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

6 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja